

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010024
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3217010024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému P. M., nar. XX.XX.XXXX v V. nad V., trvale bytom B. O. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11.07.2017, sp.zn. 1T/7/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11.07.2017, sp.zn. 1T/7/2017 bol obžalovaný P. M. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že po tom čo požil alkoholické nápoje dňa 19.06.2016 v čase o 05.50 hod. riadil v Bánovciach nad Bebravou po ulici Partizánskej osobné motorové vozidlo značky VW Golf, EČ: BN XXXBG, kde po príjazdovej komunikácii k domu č. XXXX v smere od centra mesta neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, následkom čoho narazil do stĺpa verejného osvetlenia, prevrátil sa s vozidlom na strechu, následne bol podrobený dychovej skúške s výsledkom dňa 19.06.2016 o 7.35 hod. 0,83 mg/l alkohol v dychu, opakovanej dychovej skúške dňa 19.06.2016 o 7.48 hod. 0,85 mg/l alkoholu v dychu, hoci už bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 0T/37/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2014 odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom spôsobil poškodenému P. M. st., vlastníkovi osobného motorové vozidla zn. VW Golf, EČ: BN XXX BG škodu na vozidle vo výške 1965 € a poškodenému Mestu Bánovce nad Bebravou na poškodenom stĺpe verejného osvetlenia škodu vo výške 1606,41 €, teda celkovo spôsobil škodu v sume 3.571,41 €.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola tiež uložená povinnosť nahradiť poškodenému Mestu Bánovce nad Bebravou, Námestie Ľ. Štúra 1/1, Bánovce nad Bebravou, IČO: 00310182, škodu vo výške 638,11 € (slovom šesťstotridsaťosem eur jedenásť centov).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine ako i konaním, ktoré rozsudku predchádzalo sa v plnom rozsahu stotožňuje, nestotožňuje sa však s výrokom o treste a to konkrétne iba v časti výroku o

výške uloženého trestu odňatia slobody, ktorý je vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti jeho spáchania a doterajší život obžalovaného neprimerane mierny a nie je spôsobilý splniť účel individuálnej prevencie. Poukázal na to, že hoci bol obžalovaný doposiaľ iba jedenkrát súdne trestaný, išlo o prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. OT 37/2014 zo dňa 15.12.2014, právoplatným dňa 30.12.2014, uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na 18 mesiacov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nielenže sa obžalovaný M. dopustil aktuálne stíhaného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a teda podmienenčne uložený trest odňatia slobody zjavne nemal žiadny pozitívny účinok na jeho správanie, ale dokonca u neho možno skonštatovať špeciálnu recidívu, nakoľko sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil prakticky totožného trestného činu s ešte vyšším stupňom závažnosti, keďže boli u neho naplnené hneď dve okolnosti podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby a to, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený za taký čin a súčasne týmto svojim konaním spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu. Pritom v predchádzajúcom prípade bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo vyššej výmere (hoci tento bol podmienenčne odložený), ako v prejednávanom prípade, čo považuje prokurátor vzhľadom na vyššie uvedené, za disproporcionálne, pričom predchádzajúci trest nemal na obžalovaného žiaden výchovný vplyv a vôbec mu nezabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Preto trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace je pre obžalovaného neprimerane mierny a neslúži tak účel individuálnej prevencie u obžalovaného. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 36 písm. l), n) Tr. zák. trest odňatia slobody pri stredne upravenej zákonnej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde uviedol, že odvolanie prokurátora proti rozsudku súdu prvého stupňa nepokladá za dôvodné. Vyslovil presvedčenie, že pri úvahe o primeranosti uloženého trestu z pohľadu jeho prísnosti v porovnaní so skôr uloženým trestom nie je možné izolovane porovnávať iba dĺžku uloženého trestu odňatia slobody, ale prísnosť trestu je treba hodnotiť komplexne. Z tohto pohľadu nie je možné ani len polemizovať s názorom, že nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace uložený v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov, je výrazne prísnejší ako trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov uložený v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky. Skutočnosť, že sa dopustil rovnakej trestnej činnosti opakovanne, podľa neho správne našla v rozhodnutí súdu odraz práve v posúdení jeho trestnej činnosti aj podľa ods.3 písm. a) ustanovenia § 289 Tr. zák. a uložení podstatne prísnejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Pri úvahe o výške trestu vzal súd správne do úvahy prevahu poľahčujúcich okolností, pričom obžalovaný tiež poukázal na to, že po vyhlásení rozsudku uhradil dňa 18.9.2017 v plnej výške poškodenému Mestu Bánovce nad Bebravou celú spôsobenú škodu vo výške 638,11 €. Navyiac s najväčšou pravdepodobnosťou mu bude nariadený aj výkon skôr uloženého trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu. Tiež poukázal na to, že sa trestnej činnosti dopustil iba krátko po dovŕšení 21 rokov veku. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby krajský súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v odvolaní.

Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný sa v plnej miere stotožnil s návrhom obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Taktiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní smerujúcom proti výroku o treste, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. OT 37/2014 zo dňa 15.12.2014, právoplatným dňa 30.12.2014 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ako aj to, že v aktuálne prejednávanej veci svojím konaním spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, je nutné uviesť, že tieto okolnosti boli súdom zohľadnené už pri rozhodovaní o vine, pretože sú zákonnými znakmi podmieňujúcimi použitie prísnejšej trestnej sadzby v zmysle § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona. S poukazom na znenie § 38 ods.1 Tr.por. potom nemožno už na ne prihliadať opätovne pri ukladaní trestu. To, že obžalovaný prejednávaný skutok spáchal v skúšobnej dobe okresný súd zohľadnil v tom, že obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, vzhľadom k zneniu ustanovenia § 49 ods.2 Tr.zák. Napokon, čo sa týka neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody, ktorý ako poukazoval prokurátor, je v kratšej výmere ako trest odňatia slobody uložený predchádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. OT 37/2014 zo dňa 15.12.2014, k tomu je nutné uviesť, že aj keď aktuálne uložený trest odňatia slobody je v kratšej výmere, ide o trest nepodmienečný, teda pre obžalovaného ide o výrazne prísnejšie potrestanie, ktorým bude aj podľa názoru odvolacieho súdu spolu s uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov, splnený účel trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. Odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu nebol, k svojmu činu sa priznal, tento oľutoval a po rozhodnutí súdu prvého stupňa nahradil spôsobenú škodu, o čom doložil potvrdenie. Na základe uvedených úvah potom odvolací súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je nutné z pohľadu naplnenia účelu trestu vplývať prísnejším trestom odňatia slobody. S ďalším podrobnejším odôvodnením v tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.